

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7628/2025
03.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Добриле Страјина, Драгане Миросављевић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи Савет Судства, Привредни суд у Београду, које заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж рр1 517/23 од 25.12.2024. године, у седници одржаној 03.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж рр1 517/23 од 25.12.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж рр1 517/23 од 25.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Гж рр1 517/23 од 25.12.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе странака и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду Прр1 353/22 од 05.07.2023. године, у ставовима другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду Прр1 353/22 од 05.07.2023. године, у ставу четвртном изреке, тако што је тужена обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 64.800,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна

питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете тужиоцу настале због повреде права на суђење у разумном року. Побijана одлука којом је тужбени захтев тужиоца усвојен у складу је са закључком о одговорности РС за накнаду материјалне штете настале због неизвршења правноснажних судских одлука, усвојени на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда, одржаној 02.11.2018. године, по коме РС одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа које су без његове кривице остале неизвршене и у поступку стечаја вођеним над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року, што је овде случај. У стечајном поступку, законска затезна камата на главни дуг тужиоца обрачуната је пропорционалном методом, а тужилац је снизио тужбени захтев за износ који би био наплаћен да је он доставио инструкције за наплату, па с тим у вези нема услова за уједначавањем судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 468. став 1. и 479. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

На основу одредбе члана 479. став 6. истог Закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 28.07.2022. године, а вредност предмета спора је 43.549,68 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, која не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да против

одлуке другостепеног суда, у овој врсти спора, ревизија није дозвољена, у смислу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић